

Bani-Sadr zmagal v predsedniških volitvah v Iranu

TEHERAN, Iran. — Izidi petkovih predsedniških volitev v Iranu kažejo, da je zmagovalec finančni minister iranske vlade in tesni sodelavec ajatole Homeinija, Abolhassan Bani-Sadr. Med vsemi iranskimi revolucionarnimi voditelji je Bani-Sadr znan kot najbolj sposoben in zmehren.

Pred meseci je bil Bani-Sadr tudi zunanji minister, a ga je Homeini odstavil, ko je Bani-Sadr izrazil mnenje, da bi bilo najbolj pametno izpustiti ujetje ameriške talce. Tudi v pravkar končani predvolivni kampanji je Bani-Sadr odkrito ponavljal to željo.

V Washingtonu, D.C., so člani Carterjeve vlade želeli zmago Bani-Sadra, čeprav tega niso hoteli povedati javno. Bali so se namreč, da bi ameriške izjave v njegov prid njemu močno škodovala pri iranskih volivcih. Sedaj izražajo v Beli hiši in v tajništvu za zunanje zadeve mnenje, da se je morda končno odprla pot do rešitve krize v zvezi s talci.

Zdravstveno stanje ajatole Homeinija, ki se nahaja v neki bolnišnici v Teheranu, se slabša. Se vedno trpi bolečine v prsnem košu in njegovi zdravniki so zaskrbljeni. Potrdili so govornice v Teheranu, da je Homeinija zadela lažja srčna kap. Iranski voditelj je star 79 let.

Pravila nove iranske ustave ki dajejo Homeiniju skoraj neomejeno politično moč, so silno nejasna glede načina izvolitve morebitnega naslednika.

Najnovejša tragedija državljanske vojne na Severni Irski

BELFAST, Sev. Ir. — Zivljenjski si je vzela Mrs. Anne Maguire, mati treh deklic, ubitih v avtomobilski nesreči v Belfastu 10. avgusta 1976, ki so jo povzročili bežeči teroristi, pripadniki IRA. Voznik bežečega avtomobila je izgubil oblast nad volanom, avtomobil je preskočil robnik ceste in udaril s polno hitrostjo v deklice, ki so bile na mestu mrtve.

Ta primer je tako razburil javnost, da so nekatere ženske ustanovile posebno organizacijo, katere cilj je bil kljubovati vsem teroristom in delati za mir v tej pokrajini. To gibanje je bilo edino v vsej pokrajini, v katerem so sodelovale katoličanke in protestantke. Za njihovo delo so celo prejele Nobelovo nagrado za mir za leto 1977.

Končno so pa bili teroristi premočni in gibanje je razpadlo. Mrs. Maguire nikoli ni prebolela izgubo svojih otrok. Posledica njene neutuljive žalosti je bil samomor. Se hujsje je bilo dejstvo, da je njeno truplo našel 9 let stari sin Mark. Mrs. Maguire si je namreč prerazela žile na zapeljstvu in na grlu.

Kupujte pri trgovcih, ki oglašujejo v tem listu!
Svoji k svojim!

Novi grobovi

Victor L. Oblak

V Kaiser Foundation bolnišnici je umrl 27 let stari Victor L. Oblak iz Willoughby Hillsa, sin Louisa in Geanne, roj. Adamić, ki sta mnogo let lastovala in vodila znano trgovino s pohištvo na St. Clair Ave., oče Gregoryja, zaposlen pri Navy Finance Center v Clevelandu. Pogreb bo iz Zak pogrebnega zavoda jutri, v torek, ob 10. dopoldne, v cerkev sv. Vida ob 10.30, nato na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes popoldne od 2. do 4. in zvečer od 7. do 9.

Zadnje vesti

• Colorado Springs, Colo. — Ameriški olimpijski odbor sedaj soglašja s stališčem predsednika Carterja glede nesodelovanja ZDA na moskovskih olimpijskih igrah. Skušali bodo organizirati posebne igre, v katerih bodo morda sodelovale tiste države, ki se ne bodo udeležile moskovskih iger.

• San Francisco, Cal. — V zadnjih dneh so prevladovali severne Kalifornije doživeli več potresnih sunkov. Sunki so povzročili nekaj gmotne škode, manjše število ljudi je pa dobilo telesne poškodbe. Seizmologi napovedujejo, da bo izredno močan potres zajel ta del Kalifornije v tem desetletju.

• Seoul, Juž. Kor. — Posebno vojaško sodišče je obsodilo na smrt 6 pripadnikov zarote, v kateri je bil smrtno ranjen predsednik Park Chung Hee. Med obsojenci je bivši načelnik južnokorejske CIA, ki je bajle vodil zaroto in sam ustrelil svojega prijatelja Parka.

• Washington, D.C. — Sen. Edward M. Kennedy bo danes podal važen govor, v katerem bo napadal zunanjo politiko preds. J. Carterja. Izjavil bo, da je ta politika pošastna in da je propadla skoraj na celi črti.

• Islamabad, Pak. — Pakistanski predsednik Zia je pozval vse arabske države, naj se združijo v skupno fronto, naperjeno proti Sovjetski zvezi.

Djilas zurača na Angleže krivdo za pomor vračancev s Koroškega

I. Angleška znanstvena revija Encounter je v decembrski številki objavila izredno dolg intervju (32 strani) svojega urednika Georga Urbana z M. Djilasom, nekdanjim tretjim človekom v jugoslovanski komunistični "vrhuški", sedaj pa že deset let in več v svetu najbolj znani jugoslovanski "disident". Ki ga pa Tito nekako tolerira, dasi je bil zadnji čas spet obsojen. V tem članku govori o najrazličnejših problemih v Jugoslaviji, o katerih bomo morda še poročali, toda za danes se omejimo samo na vprašanje vračanja "beguncev" s Koroškega leta 1945, ki jih on šteje 20.000 do 30.000, in so v to število z gotovostjo všteti predvsem slovenski domobranci in srbski četniki. O vzrokih tega vračanja in potem pomora piše v 12. poglavju, zadnjem v pogovoru, ki ga mi po-

Pierre Trudeau in liberalci vodijo v volivni kampanji

TORONTO, Kan. — Nove parlamentarne volitve v Kanadi bodo 18. februarja in politični opazovalci soglašajo, da vodijo liberalci pod spretnim vodstvom bivšega ministrskega predsednika Pierra E. Trudeaua. Konservativci in njihov voditelj Joe Clark, ki so zmagali v zadnjih parlamentarnih volitvah maja 1978, zaostajajo za liberalci za približno 20 odstotkov. Clark je sam priznal, da vsa javna povpraševanja naperjena zmagajo liberalcev.

Sele pred dvema mesecema je Trudeau sporočil svoji stranki, da se bo umaknil kot načelnik liberalne stranke. Kmalu nato je pa Clarkova vlada doživela nezaupico v parlamentu in Clark je bil prisiljen, sklicati nove volitve. Trudeau se je odzval povabilu liberalne stranke, naj jo vodi v teh nepričakovanih volitvah, rekoč, da bo ta njegova zadnja volivna tekma.

Med drugim očitajo liberalci Clarku nesposobnost v zunanji politiki in poudarjajo, da je Trudeau, ki je bil kanadski ministrski predsednik polnih 11 let, izkušen in svetovno priznan državnik. Clark to zanika, priznava pa, da ni dober govornik, predvsem ne na televiziji. Veliko Kanadčanov, posebno v pokrajini Ontario, ne soglašja s Clarkovo politiko glede energije in davkov.

Trudeau vodi dokaj zmerno kampanjo in doslej ni veliko govoril o svojih načrtih, ako postane zopet ministrski predsednik. Zavrnil je vse ponudbe, naj se udeleži debate s Clarkom in voditelji drugih kanadskih političnih strank na televiziji. Niti ni dal nobene intervjujeve novinarjem med volivno kampanjo.

Zaradi tega je Clark očital Trudeauju, da ne spoštuje pravil demokratičnega političnega sistema in da ga celo zaničuje.

Pokažite Ameriško Domovino prijateljem. Pošljamo jo brezplačno na ogled!

stavljamo zaradi važnosti na prvo mesto.

Djilas je takoj v začetku poglavja razglasil za glavnega krivca tega genocida Angleže, ki so "izvršili vračanje, to zločinsko dejanje", vse manj pa obtožuje jugoslovanske partizane, ki so ta zločin dopolnili s tem, da so vse vrnjence — pobili.

Na prvo vprašanje, ali je bilo prav, da so begunce vrnili, je odgovoril Djilas: "Ne. Ni bilo prav. Večina teh vrnjencev je bilo kmetov, ki niso imeli krvavih rok... Edini njihov zločin je bil — strah pred komunizmom in njihovo vzgajeno mnenje o komunistih. Edini vzrok za njih beg je bila panika. Če bi nam Angleži vrnili samo 'kvizlinge', bi moralnost Angležev sploh ne prišla v diskusijo. Tega pa oni niso storili, temveč so vrnili vse. Nasiloma. In to je njihova globoka krivda." Ko

Zasluzki ameriških naftnih družb so izredno visoki

NEW YORK, N.Y. — V zadnjem četrtletju 1979 so se znatno povečali zaslužki skoraj vseh večjih naftnih družb. Doslej najbolj uspešna v tem smislu je družba Sohio, ki je pravkar sporočila, da so njeni zaslužki v zadnjem četrtletju kar za 174% višji kakor ob istem času leta 1978. Vzrok tega skoka je povečan priliv dobičkonosne nafte iz Aljaskke, kjer je Sohio močno zastopana.

Zasluzki Exxon Corp. — prej znana pod imenom Standard Oil of New Jersey — so bili višji za 55%, za Sun Oil Co. pa zopet za 107%. Izjema je Marathon Oil, ki je sporočila, da so se njeni zaslužki znižali za 26,5%.

Japonska vlada želi igrati večjo vlogo v svetovni politiki

TOKIO, Jap. — Japonski zunanji minister Saburo Okita je izjavil, da mora igrati Japonska veliko večjo vlogo v svetovni politiki, vlogo, ki bo odgovarjala njeni ogromni gospodarski moči. Doslej je bila Japonska močna na gospodarskem področju, šibka na političnem, je nadaljeval Okita, in tega mora biti konec.

Zunanji minister je bil govornik na kosilu, ki so ga priredili tuji novinarji na Japonskem. Ugrabljenje ameriških talcev v Teheranu in sovjetska zasedba Afganistana sta prepričala japonsko vlado, da potrebuje ta država novo smer v svoji zunanji politiki. "Ne moremo več samo pasivno sprejemati potek svetovnih dogodkov," je rekel Okita, "ampak moramo imeti večji vpliv pri izoblikovanju in usmerjanju teh dogodkov."

Japonski ministrski predsednik Masajoši Ohira je govoril v parlamentu in dejal, da bo njegova vlada omejila trgovino s Sovjetsko zvezo in bo pošiljala pomoč Pakistanu. Poudaril je, da je enotnost z ZDA glavni temelj japonske zunanje politike.

je sobesednik omenil tudi vračanje Rusov in vprašal, če je to bilo legalno, je Djilas odgovoril: "Angleži bi morali vedeti, da sovjetska vlada ni legalna."

"In vaša — ali je?" je vskočil sobesednik.

Djilas: "Ta je bila še manj legalna. Mi smo bili popolnoma nova, revolucionarna sila brez izbranega vodstva, sodstva in ostalega. Res, mi smo l. 1945 začeli svojevoljno zapirati in pobijati ljudi zaradi političnega razloga ali česar koli že, kar smo smatrali za krivdo. Naša osnova legalnosti je bila še manjša kakor sovjetska."

Na vprašanje, ali je o neopravičljivosti angleškega postopanja l. 1945 mislil tako kot sedaj, je Djilas odgovoril: "Da bom iskren — mi sploh nismo razumeli, zakaj so Angleži vztrajali na tem, da vrnejo ljudi, Mi smo bili prepri-

DRŽAVE OB PERZIJSKEM ZALIVU KRITIČNE NAPRAM PREDSEDNIKU CARTERJU

BEJRUT, Lib. — V svojem poročilu o stanju Unije je predsednik Carter poudaril, da je območje Perzijskega zaliva del ameriškega strateškega interesa. ZDA so pripravljene braniti neodvisnost držav vzdolž zaliva tudi z uporabo vojaške sile. Carter je namreč prepričan o želji Sovjetske zveze, doseči nadvlado na tem območju in s tem nad bogatimi nahajališči nafte.

Predsednik je rekel nadalje, da hočejo ZDA sodelovati z vsemi državami v tem delu sveta, neglede na razlike, ki jih drugače razdvajajo. Največja nevarnost politični in verski svobodi teh držav prihaja od Sovjetske zveze, ne od ZDA, je pripomnil Carter.

Pred svojim govorom se ameriški predsednik ni posvečeval z voditelji omenjenih držav. Niti jih ni vprašal za nasvete. Ko so zvedeli za Carterjeve besede, so bili ogorčeni. Kljub temu, da soglašajo glede nevarnosti Sovjetske zveze, zavračajo trditve, da se morajo navezovati na ZDA.

Zunanji minister Kuvajta Abdul Aziz Husein je izjavil, da so države na območju Perzijskega zaliva in Arabskega morja sposobne braniti svoje interese in varnost same. Moramo ostati izven tekme med vesilami in ne smemo dopuščati vmešavanja v naše notranje zadeve, bodisi od ZDA bodisi od ZSSR, je dejal Husein.

Iraški zunanji minister Sadun Hamadi je očital ZDA, da skušajo na ta način položiti temelje za morebitno vojaško zasedbo nekaterih teh držav. Splošno mnenje drugih držav na tem območju je, da se ZDA zanimajo le za lastne interese in za nafto in ne za interese arabskega ljudstva. Sovjetski poseg v Afganistan uporabljajo ZDA kot dobrodošlo opravčilo za povečanje ameriškega vojaškega vpliva na Srednjem vzhodu, trdi več

arabskih časopisov.

V svojem poročilu Kongresu in ameriški javnosti je označil predsednik Carter mirovno pogodbo med Egiptom in Izraelom kot važen prispevek miru na Srednjem vzhodu. Arabske države, med njimi tudi Savdska Arabija, so zavrnile tudi to trditve. Vodilni jordanijski časopis Jordan Times, ki izhaja v angleščini, je pisal v uvodnem članku, da so tkzv. Camp David sporazumi in Egiptsko-izraelska pogodba največja ovira resničnemu miru na Srednjem vzhodu.

Mnenje jordanijske vlade, kakor mnenje vseh ostalih arabskih držav je, da je rešitev palestinskega vprašanja najbolj važna in pereča zadeva in da brez te rešitve nikoli ne bo mogoče govoriti o miru na Srednjem vzhodu ali o skupnem nastopu z ZDA napram Sovjetski zvezi.

Palestinska osvobodilna fronta (PLO) se je pridružila tej kritiki predsednika Carterja, rekoč, da bo nasprotovala vsakim poskusom ZDA, povečati svoj vpliv v arabskem svetu.

Posledice inflacije v letu 1979 močno prizadele Amerikance

WASHINGTON, D.C. — Zvezna vlada je uradno sporočila, da je bila stopnja inflacije lani v ZDA 13,3%, torej največja vse od leta 1946. Podatki, ki jih je zbrala zvezna vlada, kažejo, da je bila porast inflacije najvišja na področju energije in sicer za celih 37 odstotkov. Na drugem mestu so bili stroški za prevozna sredstva (18,2%), na tretjem pa stroški v zvezi s stanovanji (15,2%). Sledile so cene za hrano in pijačo, ki so se povečale za 10,8% in za zdravstvene storitve, ki so višje za 10,1%.

Alfred Kahn, ki vodi prizadevanja Carterjeve administracije proti rastoči inflaciji, je pričal pred kongresnim odborom za gospodarstvo in priznal, da inflacija najbolj kruto prizadene starejše občane. Hudo prizadeti so tudi delavci z nizkimi dohodki in tisti, ki ne morejo pričakovati povišanja svojih dohodkov. Inflacija tudi škoduje delavcem, ki imajo dobre ali celo visoke plače, je rekel Kahn. Povprečen ameriški delavec je prejel lani povišanje svojih plač za 8%, ker je pa bila stopnja inflacije lani 13,3%, pomeni, da je bil omenjeni delavec prikrajšan za 5,3%. Drugače povedano, kljub višji plači proti koncu leta, je mogel kupiti manj blaga kakor ob začetku leta.

VREME

Oblačno in hladno danes z možnostjo naletavanja snega do 1 inča. Najvišja temperatura okoli 22 F. Slično vreme jutri, z najvišjo temperaturo okoli 24 F.

Iz Clevelanda in okolice

Lep koncert—

Včerašnji drugi letni koncert USS godbe na pihala v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. je lepo uspel. Mize v dvorani so bile zasedene, prav tako balkon. Pevski zbor Glasbena Matica in folklorna plesna skupina Kres sta navdušila občinstvo. Med navzočimi je bil župan George V. Voinovich s svojo družino. Njegova hčer Betsy je flavtistka v USS godbi.

Pekarna zopet odprta—

Znana Nosanova pekarna na St. Clair Ave. bo odprta jutri, v torek.

Letna seja SND na St. Clair Ave.—

Vsi lastniki certifikatov Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. so vabljeni na letno sejo, ki bo v nedeljo, 3. februarja, ob 3.30 popoldne, v glavni dvorani Doma.

Spominski dar—

G. Anton Debevc in hči Julie Grabelshek, Madison, Ohio sta darovala \$20 Ameriški Domovini v spomin pok. Mary Debevc. Hvala lepa! Za koroške študente—

Lepo se zahvaljujem g. Johnu Petriću za dar revnim koroškim študentom. G. Petrić je daroval \$20 v spomin pok. Dorothy Mlinar in \$10 v spomin pok. Johna Kauseka. Prav tako lepa zahvala g. Milku Pustu za dar \$10 v spomin pok. Berthe Lobe. Poverjenik M.D. J. Prosen.

Voinovich za bojkot—

Clevelandski župan George V. Voinovich soglašja s stališčem preds. J. Carterja, naj se ZDA ne udeležijo olimpijskih iger v Moskvi. Poslal je pisma v ta namen županom 15 največjih ameriških mest.

Darovi Ameriški Domovini—

G. Joseph Champa, Richmond Hts. Ohio je daroval \$22 v tiskovni sklad Ameriške Domovine.

Rev. Ignatius Strancar, San Bernardino, Kal. je pa daroval \$10 temu slovenskemu listu.

Obema darovalcema naša iskrena hvala!

Štrajk delavcev v naftni industriji se nadaljuje

DENVER, Kolo. — Posredovalci zvezne vlade se pogovarjajo s predstavniki štrajkujoče Unije naftnih, kemičnih in atomskih delavcev in z zastopniki naftne industrije. Okoli 60.000 delavcev štrajka proti 100 naftnim družbam in zahtevajo povišanje svojih osnovnih plač, povečanje zdravstvenega zavarovanja ter dveletno delovno pogodbo.

Unijski voditelji trdijo, da so njihove zahteve upravičene predvsem zato, ker je inflacija močno prizadela vsakega delavca in njegovo družino in ker so bili zaslužki naftnih družb v zadnjih dveh letih ogromni.

Zastopniki naftne industrije pravijo, da tudi dolgotrajen štrajk ne bi znatno omejil količino nafte, ki čistijsko v rafinerijah. Sodobne rafinerije so namreč tako avtomatizirane da potrebujejo samo nekaj ljudi za obratovanje.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 ST. CLAIR AVE. — 431-0628 — Cleveland, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

James V. Debevec — Owner, Publisher
Dr. Rudolph M. Susel — EditorPublished Mon., Wed., Fri., except holidays and 1st 2 weeks
in July

NAROCNINA:

Združene države:

\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece

Kanada in deželo izven Združenih držav:

\$40.00 na leto; \$25.00 za pol leta; \$15.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$15.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$40.00 per year; \$25.00 for 6 months; \$15.00 for three months

Fridays only: \$10 per year—Canada and Foreign: \$15 a year

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

No. 11 Monday, Jan. 28, 1980

Stoletnica rojstva vzornika nasilja

Jožef Džugašvili, katerega je svet poznal pod imenom Stalin, je bil rojen 21. decembra 1879 v pokrajini Georgija pod Kavkazom. Njegova mladost ni posebno značilna, razen da je hotel postati pravoslavni pop, a so ga izključili iz duhovniške pripravnice. V zgodovino znamenitih mož je prišel po boljševiški revoluciji v Rusiji, ko se je na višku svojih moških sil, star okrog 40 let, priključil Leninovi zaroti zoper menjševiško socialistično revolucijo Kerenskoga in pripomogel boljševizmu do prevzema oblasti po padcu caristične Rusije.

Lenin je mladega Stalina dobro prepoznal in prisodil. Resno je svaril vodilne ljudi v partiji pred napakami v Stalinovem karakterju in odsvetoval njegov vzpon na vodilno mesto v boljševizmu. Toda Lenin je umrl že l. 1924, med tem pa je Stalin bil že pridobil toliko moči, da je s silo odstranil glavne tekmence, v prvi vrsti Leva Trockega in Nikolaja Buharina ter suvereno zavladal z nasiljem in terorjem, nepoznanim dotlej v moderni zgodovini. Partijski dnevnik Pravda je pred 10 leti zapisal, da so "sledile resne kršitve sovjetske legalnosti in vsestransko nasilje. Mnogi ugledni voditelji partije in države, visoki vojaški šefi, spoštovani komunisti in nekomunisti so po nedolžnem trpeli..." Če toliko zapiše partijski list, ki mu mora biti na tem, da do skrajne možnosti olepšava in prikrieva strahotna zla dejanja svojega bivšega vodnika, je moralo že res biti zelo hudo.

Ne bomo ponavljali groznih ekscesov bivšega diktatorja, o katerem gre zanesljiv glas, da je dal pobiti na milijone svojih resničnih in navideznih nasprotnikov (točnega števila nikoli ne bo mogoče ugotoviti). Kar pa je v tej zvezi treba poudariti, je resnica, da za vse potoke nedolžne prelite krvi ni pravilno obtoževati le Stalina, na čigar povelje so bili milijoni nasilno umorjeni, ampak komunistični diktatorski, enopartijski sistem, ki je desetletja ne le trpel tirana, marveč ga poveljeval in slavil v osebnostnem kultu kot kako božanstvo. Zastonj se trudi list Pravda, ki prizna veliko škodo prizadeto partiji, da bi prikriji njeno odgovornost s tem, da se trka na prsi, češ, vsa Stalinova strahovlada ni mogla uničiti komunistične stvari. Marksistični ideološki sistem, ki mu človekova oseba in dostojanstvo ne pomeni nič, vse pa družba, utelešena v komunistični partiji za dosego svojih marksističnih ciljev svobodno gazi človekove osebne pravice in svobodno razpolaga z njegovim samim življenjem. Kadar se takega pojmovanja poslužijo krvoloki po naravi Stalinovega kova, mora narod pasti v temino otočja Gulag, vzeti nase strahote tiranije in ne videti izhoda.

Komunisti te resnice ne priznajo. Hruščev je javno obsodil — kot Stalinov naslednik — zla dejanja tovariša Stalina in odredil, da se njegovo truplo iz Leninovega mavzoleja premakne v grob zunaj kremeljskega obzidja, a komunističnega sistema ni spremenil, ni obsodil ga ni. In sedaj je zapisala partijska revija Komunist, da bi bilo "absurdno in nezgodovinsko militi, da je stalinizem spremenil naravo socialističnega sistema ali smer njegovega napredovanja. Osebnostni kult (Stalina) je sicer upočasnil proces in razvoj socialistične demokracije do gotove mere, a procesa ni ustavil".

Uporniški zgodovinar stalinistilne dobe R. A. Medvedev trdi, da stalinizem v Rusiji še vedno obstaja in njega posledice se čutijo v naših dneh. "Stalinisti so še med nami danes," pravi Medvedev, "to so ljudje, ki zagovarjajo strožji režim v Rusiji in znotraj partije, hoteč uporabiti Stalinove metode brez njegovega imena. Radi bi tudi obnovili prejšnjo vodilno in usmerjevalno vlogo sovjetske partije v svetovnem komunističnem gibanju..." Stalinizem torej ni mrtev v svoji domovini, prav tako pa ni mrtev pri mnogih komunističnih režimih po svetu. Dotaknili se bomo v ilustraciji te resnice samo dveh: na Kitajskem in v Jugoslaviji.

Pred nekaj leti preminuli kitajski diktator Mao Zedong je bil zvest Stalinov učencec in pristaš. Njegove roke so sorazmerno ravno tako krvave kot so Stalina, saj je pod njegovim režimom nasilno zebilo življenje na milijone Kitajcev. Krono nasilja si je spletel s podžigom razdiralne kulturne revolucije v šestdesetih letih, ki je zavustila za seboj porazne socialne in gospodarske posledice. Bil je do zadnjega praktičen

stalinist, napadal je po-stalinovsko politiko ruske partije, češ da je revizionistična. Njegovi sedanji nasledniki so času in razmeram primerno bolj modri, a v svojih praktičnih partijskih ukrepih doma so stalinisti, ki v kali zatro vsak poskus drugačnega mišljenja, kaj šele delovanja.

Da je bil Josip Broz prekaljen stalinist med vojno in tik po njej, je stokrat dokazana resnica. Vodil je komunistično medvojno revolucijo s stalinistično krvoločnostjo. Kdor mu je bil napoti do cilja, ga je neusmiljeno "likvidiral". Likvidirani so bili na stalinističen način tudi njegovi protivniki po končani vojni. Vse, ki se jih je bal, je dal neusmiljeno pobiti, med njimi tudi 12.000 slovenskih protikomunističnih borcev. Žrtve pokolov so šle v stotisoče, dokler ni jugoslovanskih ljudstev popolnoma ustrahoval. O tem ve povedati Titov najozji sodelavec med revolucijo Djilas v knjigi "War-time". Po sporu s Stalinom je s terorjem itak moral popustiti, in okrog l. 1970 je kazalo, kot da je stalinizem v Jugoslaviji mrtev. Pojavili so se svobodoljubnejši tokovi pod komunističnim vodstvom Nikežića, Tripala in Kavčiča, oznanjujoč novo dobo v razvoju komunizma. Prišel je udarec iz Karadžorževa in neusmiljeno pometel z vsemi, ki so hoteli od Titove različno politiko. Da niso zgubili glav, se imajo zahvaliti Titovi odvisnosti od Zapada.

V domovini je znova zavladal stalinizem z vso ostromstjo in se obdržal do današnjega dne.

L. P.

Beseda iz naroda ...

ZAKAJ?

LEMONT, Ill. — Zakaj slovensko-ameriška tradicija? Vedno bolj postajam prepričan, kako je potrebno, da je poznamo. Ob prebiranju različnih člankov, posebno polemičnih, o krščanstvu v Sloveniji sem spoznal, da ne moremo biti odvisni od duhovne hrane, ki jo prejema Slovenci v domovini. S tem ne mislim reči, da ne prejemajo prave in dobre duhovne hrane, marveč samo, da žive v popolnoma drugačnih razmerah kot mi in kar je dobro zanje, ne odgovarja našim potrebam.

Ne moremo pa biti ravnodušni do presojanja nekaterih o Cerkvu v Sloveniji pred zadnjo vojno. F. R., ki je napisal mnogo dobrega, opisuje razmere v slovenski Cerkvu pred vojno tako:

"Težko govorim o ozračju, ki je prevladovalo v slovenski Cerkvu pred vojno. Vendar imam vtis, da je bila naša Cerkev sila avtoritarna, da je bil naš duhovnik rad oblasten, da je med nami vladala ozračje prisiljenosti in nesvobode, kot da je naš duhovnik obhajala temna domneva, da to ljudstvo v resnici ne more biti krščansko, da ga je treba k temu siliti, da ga je treba v tem s silo držati. Zato je bilo v slovenskem krščanstvu tako malo sprostosti in pristnega veselja. Zato tako malo resnično velikih, izvornih, samosvojih osebnosti v naši Cerkvu. Tu so domovali predysem pridni, zlikani, usahlji. Svobodni duhovni, ki so si upali misliti s svojo glavo, so uhajali ven ali pa so živeli ob robu in niso prišli do veljave. Cerkev je bila dostikrat zavetje slabotnih in plašnih."

Ne morem sklepati, da je F. R. napisal gornje stavke pod kakršnemkoli vplivom ali pritiskom, saj se vedno zavzema za svobodo kristjana in Cerkev. Mislim pa, da je zgornja slika slovenske Cerkve pred vojno pretrenno naslikana. V času, ki ga opisuje, sem študiral na gimnaziji in v bogoslovju. Nismo bili zadovoljni z vsemi dušnimi pastirji. Nekateri so bili taki, kot so zgoraj opisani, da bi bili pa vsi duhovniki v dušnem pastirstvu in v katoliških in verskih organizacijah tako negativno razpoloženi. Ne morem pritrđiti, ako hočem biti resnično ljuben.

To je bil čas, ko sta bila v Ljubljani škofa Antón Bonaventura Jeglič in Gregorij Rožman. Bil sem pod vplivom

obeh in spominjam se, s kakšnim spoštovanjem so katoliški študentje poslušali prvega in drugega. Škof Jeglič je bil zelo širokogruden in priljubljen med ljudstvom. Besede, ki jih je govoril v Celju možem in fantom, so bile prebriške. Ali je ožina v tem, da je svaril pred nevarnostjo, ki je prihajala in prišla?

Kako so cenili škofa Jegliča ameriški Slovenci, naj pojasni naslednji dogodek. Z njimi se je srečal, ko je prišel l. 1926 na mednarodni evharistični kongres v Chicago in v Lemont, kjer je kronal lemontsko podobo Marije Pomagaj. Bilo je med slovenskim romanjem v Lemontu okoli leta 1950 ali kako leto ali dve pozneje. Na romanju je bil tudi škof Gregorij Rožman. Pred Romarskim domom ga je srečal pokojni Joe Fajfar, ki smo ga imeli vsi radi. Ko je zagledal škofa Rožmana, je razprostrl roke in šel proti njemu in ga pozdravil: "Pozdravljeni, gospod vladika Jeglič!" Vtis škofa Jegliča iz leta 1926 je bil neizbris in Joe ni mislil, da je Jeglič že v večnosti. Škof Rožman mu je prijazno odzdravil in je za Joe-a kar ostal Jeglič.

Spominjam se pa še nekega drugega dogodka v zvezi s škofom Rožmanom. Bil je stalni romar k Mariji Pomagaj v Lemontu. Pa je tudi tu doživel od romarjev marsikatero neprijetnost. Nekateri so bili pod vplivom komunističnih, ki so si upali misliti s svojo glavo, so uhajali ven ali pa so živeli ob robu in niso prišli do veljave. Cerkev je bila dostikrat zavetje slabotnih in plašnih."

Ta dva brezpomembna dogodka nam osvetlita razpoloženje ameriških katoliških Slovencev, ki so vedno odprti dobroti in resnici. Ze svoboda, v kateri živimo, nas navaža k samostojnemu presojanju. Verska svoboda, ki jo uživamo, je popolna, in jo moramo tudi prav rabiti. Ni se nam treba ozirati drugim in ni nam treba pričakovati du-

hovne pomoči iz rodne domovine. Slovenski misijonarji so ustvarili s svojim delom bogat zaklad duhovne hrane, potrebno je samo, da jo odkrijemo in uporabljamo. Vplivali so na razvoj in rast ameriške Cerkev.

Škof Baraga

V mislih imam predvsem duhovni verski svet škofa Barage, kot ga je razkril v svojem molitveniku "Dušna paša". "Dušna paša" je bil kot molitvenik najbolje sredstvo proti nevarnemu duhu tistega časa v Sloveniji. Nudil je ljudstvu najbolj uspešno sredstvo proti nevarnosti janzenizma. Vse, kar je janzenizem ovrnil in uničeval, je Baraga širil in utrjeval, je Baraga širil in utrjeval z navažanjem vernikov k zakramentom in pobožnostim. In to globoko duhovnost, ki je v bistvu preprosta, a globoka, je Baraga vnašal tudi v svoje misijonsko delo med Indijanci in naseljenci raznih narodnosti.

Ceprav je Baraga misijonaril na tujem in med tujnimi ljudmi, je še vedno ostal slovenski duhovnik. To nam potrjujejo njegovi slovenski spisi, ki jih je pisal sredi svojega misijonskega dela. Zanj ti spisi niso bili samo sredstvo njegove povezanosti z rodno domovino, marveč izraz njegove slovenske duhovnosti. Človeku se nehote vrine misel, da je prav v delu s preprostimi Indijanci Baraga odkrival prvine duhovnosti ali pa vsaj dobival potrdilo za njihovo pristnost, kar je na svoj način izražal v slovenskih spisih, ki jih je pisal sredi Indijancev.

In njegov sodobnik Franc Pirc je svoje široke dušnopastirske metode, za katere ni dobil ugodnega odmeva v domovini, prenesel v svoje misijonsko delovanje v Ameriki. S svojim delom je podprl in dopolnil Baragovo misijonsko delo. Baraga je odpravil kulturo vrzel med svojimi Indijanci z molitvenikom v očipvejščini, s katekizmom in z drugimi knjigami, posebno s slovarjem. Pirc pa je poleg svoje velike duhovniške gorečnosti navajal Indijance k sadjarstvu in vrtnarstvu. Žal, jima je primanjkovalo duhovnikov, ki bi njuno delo razširili in mu dali ustaljenost. Poleg tega je pa delo obeh prepogosto naletelo na ovire, ki so prihajale od federalnih službenecv za indijanske zadeve. In ti službeneci so bili pogostokrat protestantski misijonarji.

Očitek, da so misijonarji ubijali Indijancev njihovo duhovnost (kot sem to omenil v svojem zadnjem članku o Baragi), gotovo ne velja za katoliške misijonarje, posebeno pa ne za slovenske. Človek bi želel, da bi vsaj tisti, ki delajo zaključke iz preteklosti, ki je ne poznajo in zato samo negativno presojujejo, bolj poznali zgodovino. Očitati skupini ljudi, npr. katoliškim misijonarjem, da so ubijali indijansko duhovnost, je krivica. Tudi za zaključke, ki jih dela kdo s sklicevanjem na zgodovino, ki je ne pozna, veljajo moralna načela. In čim višje je kdo po delu, ki ga vrši ali po ugledu, ki si ga je pridobil zaradi uporabljanja svojih talentov, tem bolj mora paziti, da zaključki odgovarjajo zgodovinskim dejstvom.

Ko je papež Janez Pavel II. govoril množicam 5. oktobra 1979 v Grant Parku, Chicago, je dejal: "Je pa še neka druga stvarnost, ki jo vidim, ko vas gledam. Je celo globlja in bolj zahtevna kot lobčna zgodovina in zveza, katero ste gradili iz svojih različnih kulturnih in narodnih dediščin — tistih dediščin, katere

sedaj upravičeno hočete poznati in ohraniti. Zgodovina se ne črpa samo v materialnem napredku, v tehnični zmagi ali samo v kulturnih dosežkih. Zbrani okoli daritvenega oltarja za lomljenje Kruha Svete Eucharistije z naslednikom Petra izpričujejo to, še globlje stvarnost: svojo edinost kot udje božjega ljudstva."

To je ena izmed misli iz omenjenega papeževega govora. Je kratka, izražena v zgoščenih stavkih, a zajema široko področje udejstvovanja katoličanov v graditvi Cerkev v Ameriki. Verem človek naj bi vse svoje udejstvovanje in vsa svoja razmerja presojal pod vidikom Kristusovega dela za rešitev človeštva. To pa lahko vršimo in smo, ako rastemo iz korenin, ki zajemajo hrano za rast in razvoj iz duhovnega bogastva, ki so ga ustvarjali ljudje, ki so vse svoje sposobnosti in zmožnosti posvečali najbolj bednim in potrebnim. Med njimi so bili tudi slovenski misijonarji, ki so delovali med Indijanci in priseljenci raznih narodnosti. Iz teh so nastajale in se krepile ZDA, oni pa iz hrane, ki so jo prejeli od dušnih pastirjev.

Ob presojanju preteklosti se nam vzbujajo hvaležnost, čeprav vemo, da so bile tudi v Cerkvu napake. Oboje veija tudi za slovensko Cerkev.

p. Fortunat OFM

Kalifornijski poročevalski koš

STOCKTON, Kal. — V božičnem pismu, katero mi je poslal iz Montane č. g. župnik Jože Mavsar, je tudi slabo poročilo, da so ge. Jenkovi Albini morali odrezati nogo, vsled naraščajoče nevarnosti sladkorne bolezni. Tudi druga noga je v isti nevarnosti. Njen mož Lojze je komaj pred meseci umrl po dolgem trpljenju, katero mu je prinesla možganska kap in je bil več let brez daru govora. Senegaljski bivši begunci ju poznamo iz italijanskega taborišča. Starejši sin je zdravnik, mlajši pa profesor političnih ved. Oba živita s svojima družinama v Ameriki. Molimo za rojakinjo, da bi jo dobri Bog obvaroval nadaljnjih nesreč.

Gospod "Jože" je zadovoljen z dobrimi farani in tudi župnija se mu je prirastla na srce, kot sam omenja. Rojaki ga poznamo kot vzglednega duhovnika, dobrotnika, organizatorja in smo ponosni nanj. Bog Vas živi, gospod župnik, Vas ohrani v zdravju, veselju, zadovoljnosti in mnogo novih napredkov v tem začetnem desetletju.

Okoli Stocktona se pripravljamo v letošnjem letu na slovensko duhovniško slavje. Č. g. župnik, msgr. dr. Martin Starc bo odslužil svojemu Gospodu v njegovem vinogradu 50 dolgih vdanih let. O tem važnem dogodku bom poročal kasneje, nekako v polovici leta. Naj ga Bog ohrani do konca tega desetletja, da bo lahko kdo izmed nas poročal o njegovi 60. obletnici duhovniškega poklica.

Naš rojak, upokojeni č. g. župnik, msgr. Leo Kristanc, se je tudi "poštrekal" s svojimi jaslicami. Domači časopis "Stockton Record" kakor tudi tednik "Stockton News" sta objavila to božično slovensko umetniško delo. Prvi časopis je prinesel oziroma objavil uradno časopisno fotografijo. Ob vznoku jaslic stoji njen stvaritelj g. Leo. Rečem vam, da je res še fant od fare, nihče mu ne more prisoditi njegovih visokih let.

Upajmo, da bo drugo leto ob istem času imel zopet razstavo, saj je vzbudila v javnosti veliko zanimanja. Kjerkoli smo Slovenci, povsod nekaj pustimo, da prepričamo javno mnenje o naših sposobnostih.

Iz trgovinskih izloženih oken ni jokal inflacija, niti ni bilo pomanjkanja, bila so bogata založena in razstavljena. Če imaš denar, lahko kupiš od najtanjše šivanke pa do najdragocenejšega diamanta po želji ali potrebi.

"Business is business" — tako pravijo trgovci in prodajalci in to drži...

Imamo pa še drug "business"; z njim je trgovalo nebo in oblaki. In tudi to drži. Med treskanjem in grmenjem je padlo ravno za praznike nekaj inčev dežja, v gorah pa je nasulo v čevljskih izmerah bele snežne moke. Lahko bi rekli: "Vsakemu nekaj", da ne bo godrnjanja in pritožb.

Vihar je divjal s povprečno brzino do 50 milj na uro. Odlomljene veje, izrula drevesa, polomljene ograje, razrite strehe in slično je pustil za seboj z velikim neplačanim računom.

Nekaj sličnega so imeli v stari domovini na Martinovu. Dež in snega sta napravila precejšnjo škodo na imovini, drevu in grozdju, potem pa sta še mraz in slana dokončali svoje uničujoče delo. Svakinja mi piše, da še po tednu dni ni bilo telefonskih vez. Z viharjem res ne moremo skleniti "premirja".

Božič v naši stolnici je imel neko posebno pomembno sliko. Ze ob enajstih pred polnočjo so bile vse klopi skoraj domala zasedene. Mešani cerkveni pevski zbor je pričel s svojim božičnim koncertom. Po polnoči je bilo ocenjeno nekako 1300 vernikov pri bogoslužju.

Pevski zbor je bil pod taktirko profesorja glasbe in solopetja Williama Whiteside s spremljevanjem orkestra in solisti. Orgle so bile v rokah daleč naokrog poznane organistinje ge. Rebeke Nielson, prav tako smo imeli solista, bivšega opernega in koncertnega pevca, črnopoltega De Valentin Williama.

Oba gospoda sta gostovala v našem starem kraju Sloveniji pri koncertnih nastopih, in sicer William Whiteside kot tenor in William De Valentin kot basist. Imamo še poklicni lirični soprano ge. Diane England, katera je pevala recitative iz Handlovega "Messiah" kot tudi soloseve v latinskem jeziku v Schubertovi maši v "G".

Drugi odlični solisti, stalni člani zbora, so lirični dramatični sopran ga. Grace Johnson, baritonski tenor Art Lockheld in Maks Simončič st.

Zanimivo poročilo smo dobili od načelnika SS (Social Security ustanove), G. Stanford Ross je zagotovil člane kongresnega odbora za skrbstvo, da je pokojninska ustanova na trdnem temelju za nadaljnjih 25 let.

Objavljene so bile vesti, da mislijo obdavčiti pokojninske prispevke. Obdavčitev bi bila na polovico prejemkov, vendar še ni bila zakonsko predložena in po vesteh, katere imam na razpolago, ni nobenega upanja, da bi sploh bila sprejeta. To je le malo tolažbe, ko stopamo v novo desetletje, našim upokojencem pri tej strašni draginji in inflaciji.

Letošnje povišanje za bolniško skrbstvo bo nakazano za vsako osebo z odtrgljajem nadaljnjih 90 centov pri vsaki prisoditi njegovih visokih let. (Dalje na 3. strani)

ALOJZIJ BREZNIK:

Študiral sem v mariborskem bogoslovju

XLII.

Ko so se gostje podprli z obilnim zajtrkom, je ceremoniar povedal, da se bomo kmalu podali proti cerkvi za mašo. Sli smo peš. Sli smo po najkrajši poti; kakšne pol ure, in smo že bili pri župnijski cerkvi. Poslušali smo pritrkavanje; slavoloki s primernimi pozdravi so nas pozdravljali. Tudi ta cerkev je bila lepo okrašena z venci, ki so jih spletile družice. Ko so vsi ljudje bili v cerkvi, se je začela maša; peta maša; a brez diakona in subdiakona; a dekkan Gomilšek je stal poleg mene med mašo in mi je takoj pomagal s kretnojo ali šepetom, ako se mi je zataknilo.

Takoj po maši sem se malo okrepčal v župnišču, ker tisto jutro še nisem nič jedel. Kmalu po maši smo se jaz in vsi gostje podali na dom Pesrlovega Joža, ki je že pred meseci povabil vse goste na moji novi maši na prigrizek na njegovem domu. Seveda smo šli peš, ker je bilo samo kakih 20 minut hoda do njegovega doma; hoja je bila prijetna, ker smo korakali po novi avtomobilski cesti, ki je povezovala Benedikt z Gornjo Radgono. Prav za to priliko je Jože zgradil dovolj posebnih miz in klopi blizu hiše, tako da so starejši ljudje lahko udobno sedeli, ko so uživali mrzli prigrizek, ki je dejansko bil bogat nadomestek za obed. Rzne vrste mrzlega mesa, kruh, potica, pijska. Vsega dovolj za vse. Mladina pa itak ni rabila miz in klopi, ker je bila zaposlena s čindaro.

Sredi popoldneva je bilo treba vzeti slovo od gostoljubne Pesrlove družine. Trditev, da vse mine, je bila potrjena. Podali smo se peš proti mojemu domu; po bližnjicah; morali smo skozi temne gozdove, "zlojve puše", katere sem se vedno rad izognil, ako je le bilo mogoče, posebno ponoči. Pot nas je peljala mimo doma kmeta Rajterja Cirila, mojega velikega dobrotnika, res dobrega človeka; ko so gostje šli mimo hiše, so jim "Cirilovi" ponujali kruh in vino. Sli smo mimo raznih hiš; pred vsako hišo so nas prijazno pozdravljali lastniki hiš in njihovi sosede; matere so živahno dopovedovale svojim malim, da Breznikov "premicjant" gre do mimo.

Omenjam, da je bilo precej hoje ta dan: od doma do cerkve do Pesrlovih, od Pesrlovih nazaj domov. Vprašanje je: Kako sem bil obleden v talarju ali brez talarja? Odgovor je: ves dan v talarju. Taka je bila tedaj navada.

Ko smo se vrnili domov, je bil čas za počitek. Za ugaševanje žej je seveda bilo poskrbljeno, ker je bilo dovolj vina in slatine na mizah v uti. Večina gostov se je zadrževala zmagaj ute, ker je vreme bilo lepo. Vedno več ljudi se je vključevalo v čindaro. Bogoslovci in študentje so zabavali ljudi z duhovitiimi prizori.

Proti večeru je ceremoniar izdal ukaz, da se naj ljudje pomaknejo v uter, ker da je čas za veliko večerjo. Seveda so ljudje radi ubogali. Ko so vsi ljudje bili pri mizah, ko sem odmolil molitev pred jedjo, so strežniki začeli zalagati mize z jedli. Pa so bili daljši in krajši presledki za govorje, petje, za čindaro. Ta večerja se je zavlekla pozno v noč. Vse je bilo veselo, živahno, dobre volje; vino je razvezalo jezike; vendar se ljudje

je niso opijanjli. Mogoče da so posamezniki postajali glasni, zgovorni, šaljivi, celo malo vinjeni. Kmalu po polnoči pa so se začeli kazati znaki utrujenosti. Ta večerja ni imela kakšnega uradnega zaključka; ljudje so jedli in pili, dokler so hoteli. Tudi ko se je končalo serviranje toplih jedil, je bilo dovolj mrzle hrane in dovolj vina na mizah. Strežniki so skrbeli, da se mize niso spraznile.

Po polnoči enkrat so se starejši ljudje začeli poslavljati od novomašnika ter odhajati domov. Seveda pa ni bilo nič nenavadnega, da je kdo kar lepo pri mizi zaspal; nihče ga ni motil. Godba je seveda vedno igrala, ker je mladina še hotela plesati čindaro. Posebno še družice in strežniki; pa tudi študentje in bogoslovci so se radi pridružili. Ko pa se je začelo daniti, je godba končala svojo službo ter se podala spat. Seveda brez godbe ni bilo čindare; in brez čindare ni bilo razloga, zakaj še biti pokonci. Zato se je uta kmalu popolnoma spraznila; mir je zajel uto in dom, vse se je umirilo; vsak si je poiskal prostor za spanje, vse je utihnilo. Novomašno slavje se je končalo.

Torek popoldne. Pa vse še ni bilo končano. Prišel je čas za pospravljanje. Po nekaj urah spanja in počivanja in miru je novomašni prostor zopet oživel. Precej družic se je vrnilo; pa ne več, v belih oblekah, ampak v prazničnih oblačilih. Tudi strežniki so se vrnili. Tudi nekaj kuharic. Pa sosedje in okoličani. Kuharice so začele pripravljati prigrizek. Družice in strežniki so začeli urejevati pribor, krožnike, kozarce, litre. Potem so začeli pakirati vse to in pripraviti za vrnitev v Maribor. Ceremoniar in brat ter jaz pa smo morali posvetiti našo pozornost denarju; prešteti nedeljsko pomašno nabirko; prešteti denar, ki sem ga dobil od gostov in družic. Da sem tako ugotovil, ali sem imel dovolj denarja za plačanje dolgov v zvezi z novomašnim slavjem. Nagraditi ceremoniarja; plačati godbo; nagraditi glavo kuharico; plačati stroške za postavitev ute. Me je to novomašno slavje obogatilo ali osiromašilo? Se ne spominjam.

Po tem precej dolgem opisu moje nove maše je na mestu vprašanje, če so nove maše, kakor so se slavile v Slovenskih goricah, bile predmet kritike, oporekanja, vrednotenja ali celo jedkega pohujšanja. Možna je bilo kritizirati predvsem dve točki: trajanje novomašnega slavja (dobra dva dni) in pa število povabljenec (200 ali celo 300 ali celo več ljudi). Protikatoliško, posebno protiklerikalno usmerjeni pisatelji so včasih ali zlobno ali hudomušno namigavali, da so te nove maše bile neke vrste pokrov za čezmerno jedenje in pitje, za šopirjenje in bahanje; če že ne za spolno intimitost, pa vsaj za romantično ljubičkanje. Marksistično usmerjeni pisatelji so prikazovali te nove maše kot priložnost za denarno izžemanje, za preveliko zapravljjanje denarja, za zapostavljanje revnih. Tudi mnogi resni katoliški pisatelji, posebno tisti, ki so bili pod vplivom liturgičnega gibanja, so trdili, da se je pri teh novih mašah dajalo prednost zunanosti in da se je zapostavljalo važnost maše same.

Najprej naj priznam, da je

Kalifornijski poročevalski koš

(Nadaljevanje s 2. strani)
kem mesečnem čeku, začeni s 1. julijem tega leta. Ta odtrgljaj zadene vse upokojenec v takozvanem "Part B".

Sedaj pa še to. Če ste zakonski par (mož in žena) nad 65 let stara in je vajin mesečni ček pri SS manjši od \$312, potem imata pravico na dodatni denar. Pošljite kuverto z vašim točnim naslovom in nalepljeno poštno znamko na naslov za informacije:

National Senior Citizens
Law Center
1424 - 16th Street
Washington, D.C. 20036

Sedaj h koncu še stari slovenski rek.

Pričnimo to novo desetletje, katero se začeni s številko 1980, s prošnjo:

Z Bogom začni vsako delo, da bo dober tek imelo...

Veliko sreče, zdravja, zadovoljstva in napredkov vsem slovenskim rojakom!

Prihaja novo, neizkušeno in mlado,
grozče "staro" vrinja se mu vmes.

Bojim se, da napisal sem resnico
in se kesal na koncu leta bom zares...

Maks Simončič

tudi vodstvo bogoslovja bilo nenaklonjeno slovenjgoriškemu načinu proslavljanja nove maše. Ravnatelj Cukala je vsako leto prosil novomašnike, da bi naj omejili novomašno slavljenje na en dan, kakor je bilo v navadi na Gorenjskem, Dolenjskem, da bi se najbolj poudarilo duhovno strah nove maše. Vse bogoslovce je prosil, da bi naj ne hodili od ene nove maše na drugo kakor vrabci iz ene njive na drugo, da bi naj bili na novi maši samo v nedeljo, da bi naj začeli svoje domače pripravljati na idejo, da bo njihova nova maša malo drugače organizirana, namreč slavje nove maše, da bo več poudarka na duhovni plati nove maše in da bo slavje trajalo samo en dan. Mi bogoslovci smo se s temi vidiki strinjali in bi radi sodelovali z željami vodstva. Ampak kako? Kako zlomiti ali vsaj oslabiti navezanost domačih in okoličanov in sorodnikov na močno tradicijo, kako slaviti novo mašo, novo mašo njihovega sina, njihovega domačina, njihovega farana. Tukaj je novomašnik bil med idealom in dejanskim mišljenjem ljudi na podeželski župniji; in navadno se je zgodilo, da je svojo mašo slavil po predpisih napisanih navad in običajev in izročil, mogoče s tiho željo, da naj bodočnost reši ta problem.

In po novi maši? Povsod sem bil dobro in prijazno sprejet. Bil sem pač novomašnik. Med tednom sem bil navadno doma, da sem gledal mizarja, ki mi je pripravljalo novo pohištvo iz češnjavega lesa: posteljo, nočno omarico, mizo s stoli, pisalno mizo, tripredelno omaro, umivalnik, klečalnik, knjižno omaro. Vedel sem, da kaplanova soba v župnišču ali pa tudi samostojna kaplanija ne bo imela pohištva, ker je bilo pohištvo duhovnikova osebna last in si ga je zato moral oskrbeti s svojimi lastnimi dohodki. Ob enem sem čakal na uradno sporočilo iz škofijskega urada v Mariboru, komu in kje in kdaj se naj predstavim kot kaplan. To sporočilo je prišlo koncem avgusta in mi je povedalo, da sem bil nastavljen kot kaplan pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju.

(Dalje)

V HVALEŽEN IN NEPOZABEN SPOMIN DESETE OBLETNICE

smrti našega plemenitega in srčno dobrega moža, očeta, brata in velikega, zaslužnega Slovenca.
Odšel je od nas

1919

1970

DR. VINKO VOVK

28. januarja 1970

V Tvojem kratkem, nadvse plodnem življenju si nas učil:

Najdražja izmed vseh dobrin na svetu nam je domovina. Ona je dragocena njiva, ki so jo pognojila telesa naših prednikov. Z njo se iz davnih stoletij združuje žitje in bitje vsega naroda, vseh njegovih največjih, pa toliko bolj njegovih najskromnejših sinov.

Nad vse plemenit in od vseh spoštovan si odšel od nas. V Tebi ni bilo slabosti. S svojim dosledno dobrim

vzgledom si bil vsem preudaren vodnik, vreden svetovalec in najboljši vzgojitelj slovenske mladine. Svojim pa si bil vdan in skrben kot angel varuh. Tvoj topel nasmeh in razumevajoče oči so napolnjevale naša srca z brezmejnimi veseljem. Hvaležni smo Ti za vse in z ljubeznijo v srcih Te bomo vedno imeli v nepozabnem spominu. Poklical Te je k Sebi, da Te za Tvoja premmoga plemenita dela bogato poplača z večnim veseljem. Ze deset let si v duhu vedno z nami in nad nami, saj nas iz Višin še v večji meri vodiš in pomagaš.

Za Teboj bogati se plodovi.
Tvoj duh v nas vedno še živi.
Sedaj iz večne domovine vodiš,
nas vse dni, noči bodriš,
vsak dan življenja nas učiš.
Razgovarjamo se v sanjah,
gledamo stare, nove dni.

Zdaj, ljubi Vinko, spi sladko,
naj bo v nebesih Ti lepo!

Tvoji žalujoči:

žena EDA, sinova MARKO in LEON;
v Sloveniji bratje IVAN, PEPO, GUSTELJ,
KARL, STANKO in sestra MALIKA

Cleveland, Ohio, 28. januarja 1980.

SLOVENCİ ŠARIMO Z ZGODOVINO!

Narodna čustva so sicer vsega spoštovanja vredna, to na račun teh čustev ne smemo potvarjati dejstev, si prav zaradi njih oz. zato, ker so postala plen neke politične ideje, siromašiti narodno dostojanstvo.

Leta 1969 so npr. v Ljubljani praznovali 50-letnico ljubljanske univerze, čeprav je bila ta ustanovljena kot jezuitski kolegij, ki je imel pravi univerzitetni značaj, že leta 1595 in je ta letnica zabeležena v mednarodnem registru univerz. Sicer to ni bila neka 'narodna' univerza, kot jih danes imamo. Univerza v Gradcu, tedaj glavnem mestu Notranje Avstrije, ki je bila pravna naslednica stare Karantanske (le ime je bilo drugo zaradi avstrijskega vladarja) je bila ustanovljena leta 1578, sicer na nemško govorečem ozemlju, toda v slovenski politično-državni tvorbi. — Če hočemo biti natančni!

Vendar je Ljubljana danes politično, narodno in kulturno središče Slovencev in pred mednarodno javnostjo imajo stvari le določeni pomen, če je bil začetek univerze že leta 1595 in ne torej pred petdesetimi leti (1919). Seveda je bil ta kolegij jezuitski, danes pa ga uradni krogi v Sloveniji, ki jim je vera nekaj neznanstvenega, ne morejo priznati za znanstveno, to je univerzitetno ustanovo.

Velik del slovenskih ljudi v zdomstvu praznuje, nadalje, 29. oktober za slovenski narodni praznik. Leta 1918 tega dne smo Slovenci prekinili z avstrijsko monarhijo in se najbrž prvič v zgodovini znašli v svoji narodni državi. Toda tudi ta datum je nekaj simboličnega. Prvič SHS ni

postala slovenska narodna država, ampak se je po nekaj letih spremenila v diktaturo, pod katero je bilo slovensko ime prepovedano. Drugič je ostala zunaj te SHS vsaj tretjina Slovencev (Koroška, Primorska, Istra, Porabje). Tretjič, državnopravnih vezi z avstrijskim cesarstvom ob ustanovitvi narodne vlade v Ljubljani 29. oktobra 1918 sploh ni pretrgal noben slovenski zbor, kot jih je npr. hrvaški sabor. To bi bila naloga državnega zbora Kranjske, pomnoženega s poslanci iz drugih slovenskih pokrajin.

In spet je po drugi svetovni vojni prišla druga, komunistična Jugoslavija, ki pa si je za narodni praznik izbrala 29. november, ker se je na ta dan v Jajcu v Bosni osnovala partizanska vlada (1943) za Jugoslavijo.

Verjetno se bo v prihodnje pridružila še kakšna nova narodna obletnica. Pred prvo svetovno vojno pa so seveda stobo takratnemu režimu, razne druge obletnice, od cesarskega dne 18. avgusta do raznih drugih praznikov.

Motiljo pa razne obletnice in ponarejanje tudi na drugih področjih. Najbolj to, da smo Slovenci končno dobili svojo lastno metropolijo v Ljubljani in prvoga metropolita.

Tudi to ne drži. Za prvoga metropolita moramo Slovenci imeti sv. Metoda, nadškofa Panonije in Moravske (869). Res je, da danes Panonijo poseljujejo Madžari in da jo pripada Slovincem le majhen del (Prekmurje, Porabje), toda Metodova metropolija ni bila splošno "slovanska", ampak je imela natančno razmejitve, Panonijo in Moravske,

oz. sprva obe, potem le Panonijo in po Koclovem izginjenju le Moravsko. Tako naziva sv. Metoda papež v svojih pismih.

Potem je bil slovenski svet za dolga stoletja razdeljen med metropolije v Solnogradu in Ogleju; mejo med obema metropolijama je tvorila reka Drava. Leta 1751 pa je bil patriarhat v Ogleju ukinjen, namesto njega sta ustanovljeni dve knezo nadškofiji — za benečanski del v furlanskem Vidmu, za avstrijski del pa v Gorici. Metropolija Gorica obseva tedaj vse slovensko ozemlje do Drave z izjemoma Ljubljane in Gornjega grada. Gre torej za drugo slovensko metropolijo, ki traja do reforme cesarja Jožefa II. To ozemlje je veliko večje kot današnje ljubljanske metropolije, ker zajema tudi Koroško južno od Drave.

Tretja metropolija pa je sedanja v Ljubljani, ki obsega tri škofije v Jugoslaviji, zunanje pa je velik del slovenskih ljudi v škofijah Trst, Gorica, Videm in Celovec.

Veseli smo, da je v Jugoslaviji oz. Sloveniji samostojna slovenska škofija, vendar pa njej na ljubo ne bi smeli potvarjati naše zgodovine. Morali bi se varovati manje, da je vse, kar se ustanovi "prvo", kot da nas vsa zgodovina ne bi bilo.

Lahko bo kdb tudi prizadet zaradi tega, ker se pove in napiše, da so dejstva lahko drugačna od namišljenih, na katera so bila doslej usmerjena naša narodnostna čustva. Naj se zanima, preverja! Le da si pred novimi spoznanji ne bo zapiral oči. Dejstva so lahko le ena, videli smo pa že od začetka, na koliko načinov jih lahko vsaka ideologija tolmače

MALI OGLASI

Zenitna ponudba

Pošten možki, Hrvat, samski, dobre narave, išče pošteno žensko od 20 do 30 let. P.O. Box 03368, Cleveland, O. 44103.

(11-13)

HOUSE FOR SALE

E. 68 St. Single Home.
881-4692

(9-13)

STANOVANJE V NAJEM
5 sob, zgoraj, v Collinwoodski okolici.

851-0548

(9-13)

Looking for couple to do light janitorial work at the Willoughby Office Bldg. Suite available plus salary.

Call 732-7880

(X)

Apartment for Rent

E. 76th St. Clair. 4 rooms and bath. Decorated. \$95.00 526-8620.

Custodian Couple for 12 suite apartment. East 76th St. Clair area. Will train. 526-8620.

(X)

BOOKKEEPER WANTED

Part time two half days a week. Call 431-0628.

(X)

FOR RENT

5 rooms and bath up. St. Clair Ave. St. Vitus area.
881-1393 or 886-0021

(X)

DOUBLE HOME FOR SALE

Excellent condition, 5-5, off E-185 near Lake Shore. Aluminum siding, 2 car garage, close to RTA & shopping. Call 692-0808 Wed. thru Fri. between 9 a.m. - 9 p.m. After 9 p.m. any evening call 486-8584. Ask for Karen or Ben.

(X)

Vaclav Beneš-Třebitzký:

KRALJICA DAGMAR

12. GODOVINSKI ROMAN

Draguška se je neprestano smehljala, se na vse strani priklanjala in vsem najprijaznejše mahala z belo ročico. Ze danes bi bili sli vsi za njo v ogenj in komaj so jo spoznali.

Mater se dvigale na rokah svoje ljubljence kar najvišje so mogle...

"Poglej..."
"Zapomni si to!"

"Ta tamle! — V tem svetlem oblaku. Ta, ki se neprenehoma smehlja, ki se neprenehoma zahvaljuje!"

In tudi otroci so mladi kraljici ploskali z rokami.

V gradu danskih gospodov in gospe ni bilo mogoče prestatati... Vse jo je pozdravljalo tako iskreno, tako iz najodkritosrčnejših src. Pot iz domovine je bila težka. Ko se je naposled ozrla v stran, kjer modrikasti vrhovi kažejo popotniku več ur daleč v drago domovino, ji je leglo na mlađe prsi nekaj kakor kamen, oči so se ji zalile s solzami in morala je stisniti ustnice kar najtesneje je mogla, da bi pritajila ihtenje, ki ji je kakor s klečami stiskalo lobje. To tesnobo, katere ni mogoče popisati, ji je pregnal šele pogled na široki polkrog ladjic, na katerih so jo sprejeli brodniki celega tukajšnjega pobrežja, smehljaj na ustnicah, ki je bil, kakor da je poletel nazaj na Krušne gore v sredo dežele, kjer leži nad srebrnopeno reko očetoovski grad, ki je izvalil trenutek, ko je ozrla na sipini svojega soproga, in od tega časa ji ni več izginil iz lic.

Da, zdelo se je celo, da postaja vsak trenutek čarobnejši, tako kakor če posveti sonce na pokrajino z najjasnejšimi žarki in razjasni tudi najbolj oblačna čela. Pri pogledu na nevesto svojega kraljica so Danci pozabljali na vse, skrbi so zapuščale za trenutek tudi najbednejše življenje, popolnoma vse se je veselilo v Draguščini okolici v nepopisljivi radosti. Malokje sprejemajo nevesto svojega kralja tako.

Sicer ji zvijajo vence iz najlepših cvetic, tudi ji posujejo pot z najlepšimi cvetjem; a Premislovi in Adletini hčeri so okrasili na Danskem njeno prvo pot v kraljevi grad z drugim cvetjem. Oni neredko ovenejo že prvi dan, liste najkrasnejših cvetic (pohodi noga v prah; toda ti ostanejo sveži tudi potem, ko ugasne življenje, zaradi katerega so se tako vabljivo razcveteli in razvili.

Bili so to venci, katere so spletile odkritosrčnost, vdanost, zvestoba, ljubezen in otroška poslušnost. In zato so ostali sveži tudi tedaj, ko se je vsa pokrajina pokrila v sneženo odejo, ko je vsak dan ostrejšje pihal sever, ko so polnočni vetrovi dvigali vzhodnomorske valove v vrto-glavo višino, predno so se pomirili in jih je zasegla ledena skorja... In uničiti jih ni mogla niti roka, ki se je iz neutolažljivega sovraštva dvignila proti Draguščinemu soprogu.

VI.

Na Oringsburgu je v okroglem, poltemnem stolpu živel jetnik, ki je bil še štirinajsto leto in je postajal vsak dan nemirnejši. Vsak trenutek je stopal v temni, obokani sobici kar najvišje je mogel in gledal v daljavo, kakor da

tudi nekoga pričakuje, morebiti ladjo, na kateri bi mu prinesli pismo, s katerim ga kralj izpušča iz ječe. Toda ladje so se na sivih valovih samo pokazovale. Komaj so se pojavile na daljnem obzorju, so se že zopet izgubljale iz oči. Jetnik vendar ni obrnil oči od morske gladine niti potem, ko se je povsodi razlil temoten mrak. In tako je stal mnogo ur nepremično; motil ga ni niti jetničar, ki mu je prinašal večerjo, za jetnika preveč nenavadno. Ta se ga ni upal niti ogovoriti, obstal je na njem samo z zvedavim pogledom, postal nekaj časa med vrati, nato nekolikokrat zmajal z glavo in se oddaljil, da ga ni bilo niti slišati.

Jetnik v Oringsburgu je bil s pokojnim kraljem Kuntom in njegovim naslednikom Valdemarom v najbližjem sorodstvu. In bil je tako nevarno notranjemu miru, da so mu odkazali za ječo starodaven, potemnel grad Oringsburg nad samimi morskimi valovi.

Zadnje dni je neprestano pogledoval skozi tesno, zaokroženo okence v precej prostorni izbi na morje, ne da bi stopil od okna vsaj ponoči; pričakoval je, da vsak trenutek zardi nebo v ognjenem žaru, da potemneli morskimi valovi zarde pod krili rdečega petelina, da udari na njegovo uho glas zvonov, ki bodo bili na pomoč, da zasliši v gradu samem ženketanje jekla in donenje rogov, da tudi iz njegove ječe švignejo proti nebu plameni, da se odprto vrata, močno obita z železom, in da vstopijo v temnico njegovi osvoboditelji, ki ga popeljejo od tod naravnost na kraljevski prestol.

Vendar je mineval dan za dnem, a na morju je bilo vse mirno, v noči temno, v gradu tišje in tišje, in o kakem človeku ni bilo niti duha niti sluha. Od tod je izviral silni nemir na jetnikovem obrazu, od tod mrzlični ogenj v njegovih očeh, od tod zardelo obličje, v katero se mu je gnala vsa kri. Ustnice so mu trepetale, roke so se mu tresle, in dih mu je postajal krajši in krajši, zlasti ko je opazil v daljavi belkasta jadra, ki jih je bilo videti v daljavi kakor da plujejo naravnost proti njegovi ječi.

"Vendar so morala priti moja pisma v prave roke! — Nemogoče bi bilo, da bi jih, ne dobili v roke privrženci mojega očeta. Ali sem morabit izdan? Izdan tudi od te strani? — Potem bi bilo boljše, da bi si ob tej mreži razbil glavo! Bi jim vsaj pokazal, da so bedni bojazljivci."

Jetnik se je z obema rokama uprl ob omrežje v oknu, kakor bi ga hotel zlomiti. Sicer je imel še vedno velikansko moč, toda železo v seženj de-belem zidu se ni niti zganilo. Le pajčevino, ki se je razprostirala na eni strani, je vrgel veter nazaj v sobo, in velik križasti pajek, moten v svojem delu, je prestrašen begal semtertja, nevede, kje naj se ustavi in zopet prične prestati.

Po jetnikovem obrazu se je razlil strašen izraz.

Jetničar je odprl vrata in se zgrozil nad svojim varovančcem.

"Za Boga, gospod — odgovoren sem za tvoje življenje." (Dalje prihodnjic)

MESEC VERSKEGA TISKA

"Ognjišče" - Slovenski verski mladinski mesečnik

"OGNJIŠČE", mladinski verski mesečnik, ki izhaja v Kopru in ki ga izdajajo slovenske rimokatoliške škofije, se je odločilo, da je v svoji januarski številki posvetilo posebno prilogo današnjemu slovenskemu verskemu tisku. Od lanskega leta dalje je mesec januar posvečen katoliškemu verskemu tisku; do lani je bil mesec februar, pa so se iz praktičnih razlogov lani doma odločili za januar, ki je začetni mesec v letu in je zato najbolj važen za nabiranje novih naročnikov.

Uredništvo "Ognjišča" nam je v svoji januarski prilogi predstavilo glavna uredništva in slovenske verske liste, med temi tudi svoje lastno, saj je "Ognjišče" najbolj brani, najbolj in v zadnjem času tudi najbolj razširjen slovenski verski mesečnik, namenjen mladim doma, pa tudi mladim po svetu. Poleg verskega tednika "Družina" je namreč tudi "Ognjišče" že kar dobro razširjeno med našo ameriško slovensko mladino. — J.S.

Ognjišče, mladinski verski mesečnik, je začelo svojo življenjsko pot pred petnajstimi leti, in sicer na način, ki je za časopis dokaj nenavaden. Navadno začne časopis izdati kakšna ustanova ali skupina ljudi, ki ima zagotovo na začetna finančna sredstva, poišče in sestavi uredniški odtok, poskrbi za primerno reklamo in za natis prvih števk, dokler ne začne prihajati naročnina, ki bo krila nadaljnje stroške. Prva številka mora biti najbolj privlačna, da bralce pritegne.

Ognjišče je začelo izhajati v silno preprosti obliki. Prvo leto ni bilo niti tiskano, ampak razmnoženo na ciklostilu. Začelo je izhajati kot župnijski list dveh župnij. Postojne in Kopra, in imenovalo se je "Farno ognjišče". Zasnova lista pa ni bila župnijska. Izdajatelj smo takoj v začetku hoteli imeti pravi časopis, ki bi bil namenjen predvsem mladim. Le nekaj strani na koncu lista je bilo posvečenih župnijskim dogodkom in te strani so bile posebne v postojnski in koprski izdaji. Naklada lista pa je za obe izdaji znašala komaj 1300 izvodov. List je imel že tedaj zasnovo in namenjenost in pogosto se v pismih kar opravičujejo: "Nisem več mlada, toda vaš list rada berem..." Po njih pride Ognjišče v roke tudi tistim mladim, ki ga sami ne bi naročili ali kupovali. Odraslim pa pomaga, da bolje razumejo probleme mladim. Tudi po formatu ni doživel bistvenih sprememb. Od velike

PAPEŽ SLUTI HUDE ČASE

Vatikan — Papež Janez Pavel II. je rekel, da se je desetletje 1980 začelo s "temnimi napovedmi" in "zastrašilnimi znamenji".

Vatikanski opazovalci so tolmačili papežev govor vatikanski uslužbenec kot indirektno opozorilo na sedanje napetosti v Afganistanu in Iranu.

To je bilo že petič v zadnjih dveh tednih, da je papež v svojih nagovorih opozoril na nevarne svetovne napetosti. Papež misli, da težke napovedi preroka Izajaja morejo veljati za sedanji svetovni položaj: Mrak bo pokrilo vsa zemlja in pekoča megla bo dušila narode. — Papež je nadaljeval: "Znamenja, v katerih začenjamo leto 1980, so na žalost zastrašljiva. Toda ne smemo in nečemo se prepuš-

čati težkim napovedim, ki nastajajo v mnogih svetovnih področjih." Papež vzpodbuja vernike, da naj zaupajo tudi v drugi del Izajajevga prerokovanja: Dvignite in veselite se, kajti vaša luč je prišla, Gospodova slava sije na vas!

Luč, ki jo prerok omenja, pomeni Kristusa — je razlagal papež. "V teku 20 stoletij zgodovine so mnoge generacije našle v njegovi napovedi zadovoljiv odgovor na njih vprašanja, pomirjenje v razburjenosti, vodilo in oporo v težkih trenutkih." — je zaključil papež.

Na Novega leta dan, 1. januarja 1980, je papež pridigal ob priložnosti 13. obletnice Dneva svetovnega miru. Posvaril je: "Nikakor si ne moremo predstavljati uničenja človeških življenj, če miru ne bomo mogli ohraniti!" 20.000 ljudi je bilo nagnetenih v baziliki sv. Petra v Rimu, ko je papež na prvi dan v tem letu podal porazen pregled svetovne prihodnosti pod stalnim ustrahovanjem atomske vojke.

V pismu, ki ga je papež pisal Giorgio Ballardore Pallieri, predsedniku Evropskega sodišča za človeške pravice, in James-u E.S. Fawcett-u, predsedniku Evropske komisije za človeške pravice, je papež določno nakazal na zametke in vzroke za sedanje mednarodne napetosti: "Zaščita človekovega dostojanstva je danes važnejša kot kdaj koli prej zaradi ideoloških in ekonomskih sistemov. V gotovih delih sveta je za človeka in njegove pravice vedno manj pozornosti in zaščite, ker se je znašel podre-

jen ideološkim in ekonomskim sistemom, ki ga zasuznjujejo in izkoriščajo. Zato je sedaj nujno in bistveno važno, da povsod odločno zahtevamo, da ostanejo človekoko dostojanstvo in njegove pravice neokrnjene."

V zvezi s sedanjim položajem na Srednjem Vzhodu je papež v pismu opozoril, da želja po spoštovanju človeškega dostojanstva združuje vse vernike — kristjane, muslimane in jude.

Posebno Evropa je poklicana, da se najbolj prizadeva, da zaščiti in ohrani spoštovanje človekovega dostojanstva. ker le te morejo poživiti stremljenja ljudstev, da se dostojanstvo človeka vedno in povsod spoštuje, štiti in podpira.

20. — Misijski piknik s sv. mašo in kosilom v Parku Triglav, Milwaukee. Srečolov, igre in žrebanje dobitkov. Pričetek ob 11. dopoldne.

AVGUST

24. — Sportni dan in piknik društva Triglav. Ob 11. dop. sv. maša, nato kosilo, tekme v odbojki in zabava s plesom. Igrajo "Veseli Slovenci" iz Sheboygana.

SEPTEMBER

13. — Pevski zbor Fantje na vasi priredi koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Začetek ob 7. zvečer.

21. — Oltarno društvo sv. Vida priredi svoje vsakoletno kosilo v avditoriju farne šole.

28. — Društvo Triglav, Milwaukee, priredi Vinsko trgategate v Parku. Začetek opoldne s kosilom. Za zabavo igra Frank Sezon.

OKTOBER

11. — Klub slovenskih pokojencev za Newburg-Maple Hts. priredi večerjo in ples v SND na E. 80 St. Večerjo Servirajo od 6. do 9. zvečer.

18. — Pevski zbor Glasbena Matica priredi večerjo in ples v počastitev 60-letnice svojega obstoja v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Pričetek ob 6.30 zvečer.

18. — Tabor, DSPB Cleveland, prireja svoj jesenski družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave. Igrajo "Veseli Slovenci".

25. — Štajerski klub, Cleveland, O. priredi martinovanje v avditoriju pri Sv. Vidu. Pričetek ob 7. zvečer. Igrajo Veseli Slovenci.

8. — Praznovanje 30-letnice društva Triglav, Milwaukee, v dvorani cerkve sv. Janeza na Cold Spring Rd. s svečanim sporedom. Pričetek ob 6. zvečer.

8. — Belokranjski klub priredi svoje vsakoletno martinovanje v Slov. narodnem domu na St. Clairju. Igra orkester John Hutar "Just for You".

NOVEMBER

20. — Piknik Slovenske šole pri Sv. Vidu na Slovenski pristavi.

JULIJ

20. — Piknik Slovenske šole pri Sv. Vidu na Slovenski pristavi.

Naznanilo društvenim tajnikom

Veliko posameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te sezname priobčujem po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$20.

Društvom, ki imajo mesečni oglas v tem seznamu, ob javljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje asementa in druge kratke vesti. Dobijo torej za \$20.00 dosti koristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobri letni oglas v imeniku društev Ameriške Domovine in s tem zagotove tudi priložnost za brezplačno objavo društvenih vesti in novic.

20% DISCOUNT SALE

ANZLOVAR'S DEPT. STORE

6214 St. Clair Ave.

All Merchandise Is Reduced At Least 20%

Sale Ends Feb. 16

SALE ALSO INCLUDES:

50% OFF ON MEN'S AND BOYS SHIRTS, SLACKS AND SWEATERS

50% OFF ON LADIES AND GIRLS BLOUSES, SKIRTS AND SLACKS

50% OFF ON LADIES DRESSES

KOLEDAR društvenih prireditev

FEBRUAR

1., 2. in 3. Smučarski izlet Slovenskega športnega kluba.

3. — Letna delničarska seja Slovenskega doma na Holmes Avenue. Začetek ob 2h popoldne.

16. — Društvo TRIGLAV, Milwaukee, priredi maškernadno zabavo v dvorani cerkvi sv. Janeza na Cold Spring Rd. Pričetek ob 6. zvečer. Večerja, ples in maske.

16. — Dramatsko društvo Lilija priredi svojo vsakoletno maškarnado v Slov. domu na Holmes Ave. Igra Alpski sekstet.

17. — Kosilo Slovenske šole pri sv. Vidu.

MAREC

2. — Klub slov. pokojencev za Holmes Ave. okrožje priredi vsakoletni banket. Kosilo bo servirano od 4. do 6. zvečer.

9. — Pevski zbor Jadran priredi koncert in razstavo v počastitev 60-letnice svojega obstoja v Slov. delavskem domu na Waterloo Rd. Pričetek ob 3.30 pop. Igra orkester Markic-Zagger.

16. — Misijska Znamkarska Akcija priredi kosilo v avditoriju pri Sv. Vidu. Kosilo bo servirano od 11.30 do 1. popoldne.

22. — Glasbena Matica priredi svojo pomladansko večerjo in ples v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Začetek ob 6.30 zvečer, večerja ob 7., nato ples. Igra Jeff Pecon orkester.

23. — Dramatsko društvo Lilija poda veselo igro "Voda" v Slov. domu na Holmes Ave.

APRIL

12. — Tabor, DSPB Cleveland, prireja svoj pomladanski družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave. Igrajo "Veseli Slovenci".

MAJ

3. — Pevski zbor Korotan priredi pomladanski koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue. Igrajo "Veseli Slovenci".

11. — Materinska proslava Slovenske šole pri sv. Vidu.

16. — Slovenski dom za ostarele ima redni letni občni zbor ob 7. zvečer. SDD na 15335 Waterloo Road.

18. — Materinska proslava društva Triglav, Milwaukee, ob 2. popoldne, v Parku.

26. — Spominska svečanost društva Triglav, Milwaukee, s sv. mašo, sporedom